

NICOLAE TECĂU - MOȘ TECĂU

- UN FILANTROPIST ÎN AMERICA -

În anul 1901, cu asentimentul părinților, primul din cei 8 frați din familia Tecău, Avram Tecău, pornea spre Lumea Nouă, în speranța unui viitor mai bun lui și familiei sale din Sebeș, Transilvania, la acel timp sub ocupația regatului ungar. Scrisorile ce le primeau familiile celor plecați mai devreme pe pământul făgăduinței pentru a-și face un rost, le dădeau mari speranțe și altora care, fără un viitor precis, își căutau norocul în viață. Sperau cu toții că, revenind mai apoi la vatră, își puteau construi o casă, cumpăra câteva jugăre de pământ, agoniseala chivernisită cu mare sudoare și grije asigurându-le un trai mai ușor. Cam trei sferturi dintre românii care plecau spre Lumea Nouă proveneau de pe meleagurile Transilvaniei, în mare nesiguranță din pricina politicii de asimilare forțată a autorităților și a lipsurilor, urmați de românii emigrați din Bucovina de Nord, la rândul-le aflați sub ocupație austriacă. Cei mai mulți, totuși, au preferat să rămână pe noile meleaguri, unii dintre ei chiar aducându-și familiile sau integrându-se în noua societate prin întemeierea de noi familii din sânul coloniilor. Finele secolului XIX și începutul secolului XX, cunoaște astfel cel mai mare val de imigranți *români* ajunși în Statele Unite, un flux în număr de aproximativ 150.000.

Din tabloul schematic al celor admiși în St. Unite proveniți din teritoriile României (ultima lor reședință între anii 1881-1928),¹⁾

Nicolae Tecău în costum de călușar, Sebeș, 1904, înaintea plecării spre "Lumea Nouă"...

¹⁾ - "Cu toate acestea, atât din auzite, cât și din surse autentificate, se cunosc cazuri sporadice de imigranți români care au debarcat în America înainte de 1890. Se spune că un grup de persoane care locuiesc în prezent în Ensefiado (Mexic), sunt descendenți

numărul total se ridică la 149.641. Dintre aceștia, conform statisticilor oficiale publicate de Biroul Emigrației, numărul Românilor este indicat la 15.304, adică 11% din total, al Evreilor la 125.214, adică 76%, iar din rândul celorlalte naționalități (Sași, Șvabi, Slovaci, etc.) un total de 18.079, adică 13%.

Așadar, se observă un adevărat exod al populației de origine evreiască, comparativ cu al celorlalte etnii, aceștia fiind prin natura lor rătăcitori și fără stabilitate.²⁾

Născut la Sebeș (Alba, Transilvania) în anul 1887, 25 Octombrie, Nicolae Tecău se hotărăște să emigreze încă din fragedă tinerețe în Statele Unite, la vârsta de 17 ani. Cu puține lucruri de îmbrăcăminte strict necesare, pleacă în 1904 cu trenul către Bremen (noul port german deschis de la Marea Nordului) și, împreună cu alte mii de emigranți de toate vârstele, se îmbarcă pe un vapor în călătoria cea mare spre Lumea Nouă de peste ocean, pe urmele fratelui său. După multe zile și nopți, vaporul sosește la New York, unde sunt înregistrați și le sunt înmânate ecusoane cu numele diferitelor localități unde

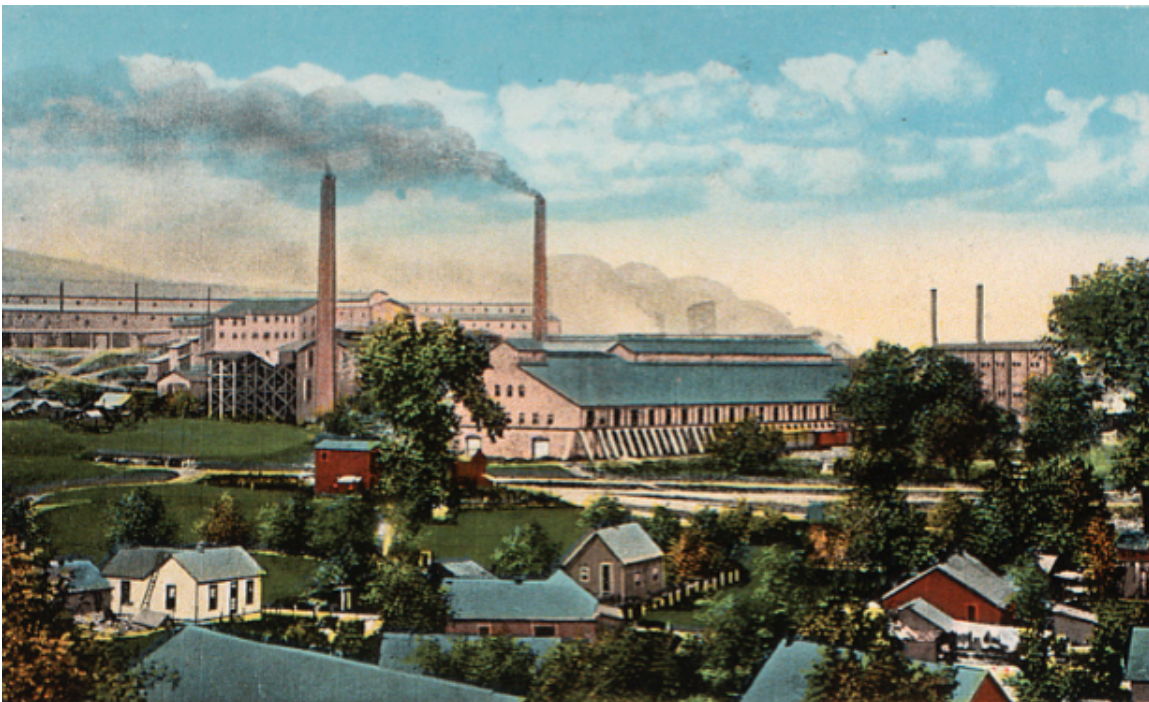
---

ai pionierilor imigranți români care, atrași de goana aurului din California, și-au părăsit țara în 1849. După ce au navigat multe zile pe oceanul agitat și adesea amenințați cu naufragiul, au ajuns pe coasta Mexicului. În ciuda dificultăților deja întâmpinate, aceștia au început cu curaj să parcurgă pe jos distanța rămasă până în California. Cu toate acestea, au renunțat în cele din urmă la ademenirea visată de a ajunge în regiunea aurului. Fără rezistență fizică și epuizați moral de numeroasele greutăți ale marșului lor, s'au stabilit în Ensefiado. În locul săpăturilor după de aur, și-au reluat ocupația pe care o aveau în țara lor - agricultura. Până în prezent, această comunitate mică din Ensefiado și-a păstrat religia greco-ortodoxă, majoritatea obiceiurilor și tradițiilor românești, și de asemenea limba română, amestecată puțin cu cea spaniolă". (Vezi: "A study of assimilation among the Roumanians in the United States" de Christine Avghi Galitzi. Columbia University Press, New York, 1929).

²⁾ - "Evreii români nu aparțin etniei române. Au migrat în România în decursul secolelor, când persecuția i-a alungat din țările unde erau stabiliți anterior. Unii susțin că evreii au fost primiți pentru prima dată în Dacia de Decebal, regele dac pe vremea când Titus a distrus Ierusalimul... Ulterior, alungați din Ungaria, Evreii au venit în Țara Românească în timpul domniei lui Vladislav Basarab, între 1365-1367.

Evreii de origine spaniolă au ajuns în România din Turcia în secolul al XVI-lea, iar în secolele următoare, treptat, are loc infiltrarea evreilor galițieni și polonezi ca urmare a pogromurilor în Rusia". (Vezi Dr. E. Schwarzfild, „Evreii din România din cele mai vechi timpuri până în prezent”, în "Anuarul Evreiesc-American", New York, 1901-1902, Sept. 14-Oct. 1, pp. 25-29).

urmau să coboare pentru lucru, primesc două sandvișuri ca hrană de drum și sunt îndreptați la trenurile ce urmau să-i răspândească în vastul cuprins al Americii – își amintește N. Tecău. Așa ajunge tânărul nostru în mica localitate așezată pe partea dreaptă a fluviului Mississippi, Ilasco, în nord-estul statului Missouri, aflată la câțiva kilometri în apropiere de orașelul industrial Hannibal, unde își începuse activitatea o mare fabrică de ciment. Cimentul produs aici – între altele - va fi folosit la construcția marelui proiect al Canalului Panama sau la ridicarea uneia dintre cele mai înalte clădiri din lume la timpul său, Empire State Building din New York.

Carte poștală care reprezintă fabrica de ciment "Atlas Portland Cement Company" din Ilasco (circa 1920).

Nevoia mâinii de lucru, aducea cu sine imigranți de toate națiile, fie ei români, slovaci, ucrainieni sau polaci, folosiți cu predilecție la muncile necalificate necesare.

La data sosirii, 35 de români erau angajați ai fabricii de ciment, 16 dintre ei lucrând la una din cele patru cariere din apropiere unde se făcea extragerea pietrei. Nick Tecău va fi la rândul său angajat chiar a doua zi – după cum mărturisește - în grupa românilor de la cariera unde se afla și fratele său Avram (Vramu), sosit aici, cum am spus, încă din anul 1901. Cu o căruță pe două roți înalte și un cal pentru tracțiune, cară, încarcă și descarcă pietrele în vagoanele care le

transportă mai departe la mașinile de măcinare de la fabrica de ciment. “Existau în total patru atelaje de acest fel – mai spune el. Noi, cei patru care conduceam atelajele și făceam transportul, aveam grije și de hrana, dar și de întreținerea în bune condiții a cailor. Pentru cele zece ore de muncă zilnice, plata era de patruzeci de cenți”.³⁾

Localitatea Ilasco, 1910

Peste ani, rememorând primele începuturi de la Ilasco, N. Tecău ținea să arate: “Dumnezeu mi-a dat noroc în viață și, privind în urmă peste anii vieții, mărturisesc că sunt fericit... Nimic nu aduce mai multă fericire decât a ajuta și a face fapte bune. În anul 1904 învățam meșteșugul de dogar pe strada Joseni, în orașul meu natal, Sebeș, din cartierul Alba. Ieșind de la serviciu într’o zi, am întâlnit câteva fete care plâneau pe stradă. Toată lumea s’a adunat în jurul lor și așa am aflat motivul necazului lor: fetele au fost trimise să cumpere gaz

---

³⁾ - Vezi “*Moș Tecău towards the Centenary*”. Ed. Abby Lowery Sams, 2008 (ediția tradusă a volumului “*Moș Tecău spre centenar*” apărut în original în limba română sub îngrijirea lui Ion Dumitru. Editura I. Dumitru-Verlag, München, 1984). Este lucrarea pe care o trecem în revistă și asupra căreia ne oprim rândurile noastre despre viața și activitatea lui Nicolae Tecău.

pentru lampă și mergând spre magazin au pierdut banii, iar acum nu mai aveau curajul să se întoarcă acasă. Eu, deși eram cel mai sărac copil, am băgat mâna în buzunar și le-am dat bani să cumpere gazul. Erau singurii bani pe care-i aveam!”

Câteva luni mai apoi de la această întâmplare, ajungând la Ilasco și nou angajat, “ca fiecare român, am fost la adunarea *consiliului* românilor, unde erau prezenți alți 35 de muncitori. Fiind nou, toată lumea era interesată de unde vin și cum am ajuns acolo. Spre surprinderea mea, unul dintre ei m’a întrebat dacă sunt Laie al lui Tecău de pe strada Joseni. Am răspuns: “Da, eu sunt, frate cu Vramu!” „Hei”, a spus el, „dacă tu ești Laie, atunci vino cu mine și îți voi cumpăra un set de haine și te voi sprijini cu ce pot pentru că mi-ai ajutat fetele când au pierdut banii și nu au putut cumpăra gaz. Soția mea din Sebeș mi-a scris despre ce s’a întâmplat!” A doua zi, nenea Son mi-a cumpărat o cămașă de iarnă și pantaloni... Și așa, banul dat la Sebeș s’a întors înmulțit în America”.

În anul 1906, sosește aici încă unul din frații Tecău, Simion.

Atrași de mirajul câștigului, se strâng la Ilasco tot mai mulți români, comunitatea sporind și închegându-se. Demografic, românii reprezintă cel mai numeros grup din toate celelalte naționalități. Începând cu anul 1906, la “Sala Română”⁴⁾ unde își au locul întrunirile acestora, se gravitează preocuparea pentru înființarea unei asociații reprezentative și de ajutor social. Au loc dezbateri, iar un an mai târziu are loc fondarea Societății fraternală “Ardeleana”, printre promotorii actului istoric înscriindu-se și Nicolae Tecău alături de cei doi frați ai săi.

Munca grea și timpul limitat, nu-i descurajează pe români să participe la activitățile Societății, manifestări care încep să prindă un contur tradițional.

Procesul de extragere al rocii și pietrei era dificil – după cum ne mărturisește. Cu șpițuri, sfredelile pneumatice sau diverse alte unelte, artificierii erau cei care se îngrijeau cu pregătirile și detonarea: mai întâi se făceau găuri în pereții stâncoși de rocă de deasupra, după care introduceau cu mare grije stick-urile cu dinamita necesară dislocării.

---

⁴⁾ - „Sala Română” a fost pentru mulți ani folosită și ca școală pentru copiii din Ilasco. În anul 1914, construindu-se un local propriu, „Sala Română” își încetează rolul de școală.

Detonarea se efectua în cursul nopții, apoi cele patru atelaje erau încărcate și luau drumul vagoanelor de la baza muntelui.

Nici accidentele nu erau rare în acel timp, multe dintre ele secerând vieți de oameni și mutilând familii întregi prin deznodământul lor fatal.

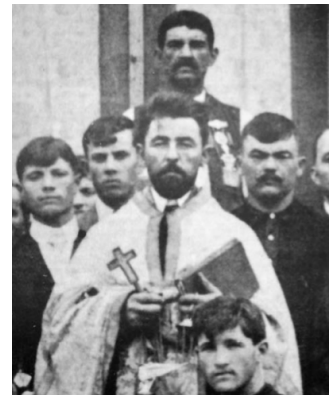
Astfel: “Fratele Avram lucra des noaptea pentru că voia să facă mai mulți bani. Munca de noapte era mai bine plătită. Într’o noapte însă, când Avram a forat o piatră mare, acoperită cu roci mai mici, roci care ar fi trebuit să explodeze cu o noapte mai devreme fiind umplute cu dinamită, s’a întâmplat ca una mai mică din ele să se rostogolească și să taie firul de contact. Fratele meu Avram a murit în acea explozie!

Aspect de la înmormântarea lui Avram Tecău, mort în urma exploziei.

L-am îngropat în cimitirul „Companiei de ciment Atlas Portland” și i-am pus o cruce de ciment la cap. La înmormântare l-am adus pe părintele Moise Bâlea din St. Louis, Missouri, care pe atunci era singurul preot ortodox din America”.

*Preotul Moise
Bâlea oficiind
serviciul religios la
căpătâiul celui
dispărut. În partea
dreaptă, jos,
Nicolae Tecău; în
partea stângă,
Simion Tecău.*

Accidentul s'a petrecut în luna Februarie 1907, iar după puțin timp de la această tragică întâmplare, îndurerăți, cei doi frați hotărăsc să revină în țară. Curând, Simion va fi chemat la armată pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu la o unitate de infanterie din Galiția, iar un an mai târziu va fi rândul lui Nicolae, care servește la regimentul de pionieri din Alba Iulia până în anul 1911 și este lăsat la vatră cu gradul de caporal.

“Pe când eram la Pionieri, la Alba-Iulia – mai amintește N. Tecău – îmi venea ziarul *Libertatea* de la Orăștie, editat de Părintele Moța. Ziarul era considerat politic și ne era interzis să-l citim. M'au prins și m'au pedepsit cu 60 de zile arest în cazarmă și suspendarea oricărei înaintări în grad. Eram caporal și caporal am ajuns acasă!”

Revenit la Sebeș, Alba, o întâlnește pe Ana Limbean de care se îndrăgostește, și după scurt timp, jurându-și credință pe viață, cei doi tineri se logodesc.

Un mic răvaș dintr'un ziar îi atrage atenția despre existența unei comunități de Români concentrată în orașul Youngstown, Ohio, cum și numele unui prieten apropiat – Ieronim Sârbu din Sebeș - care și-a deschis cu succes o măcelărie în acel oraș. Gândurile i se îndreaptă din nou către “pământul făgăduinței”.

Nick Tecău pleacă în 1912 într'o nouă aventură, la Youngstown, unde îl întâlnește pe Ieronim Sârbu, unul din stâlpii comunității românești de aici; este îndemnat către Simion Lupșe, brutar respectat și binecunoscut și el comunității, unul dintre fruntașii Youngstown-ului. Șase luni după plecarea lui Nicolae Tecău, în anul 1913 Ana Limbean își urmează logodnicul în America, unde în scurt timp are loc la biserica ortodoxă “Sf. Treime” și cununia religioasă a celor doi în prezența majorității membrilor comunității românești din oraș. Este

Biserica “Sfânta Treime” din Youngstown

un moment de răscruce în viața celor doi soți! Se hotărăsc să-și cumpere casă, în apropierea orașului, în Campbell, o localitate situată nu prea departe, către sud-est.

Aspect de la cununia religioasă, înconjurați de membri ai comunității românești.

În scurt timp, N. Tecău se angajează la compania “Truscon Steel” din apropiere, iar nu mult după aceea își schimbă locul de muncă la uzina metalurgică recent construită “Sheet and Tube Company” unde va rămâne până în anul 1921. Din câștigul obținut și economisit în timpul celor 8 ani de muncă, achită în întregime casa din Campbell și ia hotărîrea să cumpere o proprietate în Youngstown, cu visul întreprinzător de a-și deschide o prăvălie. Ia pe datorie, se împrumută și în același an reușește deschiderea; în timp, cu multe sacrificii și perseverență, afacerea se va dovedi prosperă, asigurând familiei un venit suficient de trai. Peste ani, încurajat de stabilitatea financiară, comerciantul va desface și alte vaduri asemănătoare, cum și un restaurant cu bar și cazinou, înscriind pe răbojul înfăptuirilor o altă filă de succes din cariera sa; muncind zilnic cu greu, fără odihnă, din zori și până'n noapte târziu, “*Nick’s Little Casino*” va deveni prin buna sa organizare și atmosfera de frățietate și ospitalitate familiară românească, un loc foarte căutat de clienți; el însuși prezintă

programe artistice antrenante de prestidigitație, mult gustate de public, spectacole culturale și cuplete care se vor continua cu succes în tot parcursul de existență al restaurantului. Nick Tecău va deveni cunoscut pentru mulți drept “Scamatorul din Youngstown”, recunoaștere a calităților sale excepționale de magician, spectacolele de acest fel fiind alternate cu cele culturale tradiționale și susținute cu succes și în alte comunități românești, iar beneficiile realizate destinate în totalitate acțiunilor de ajutorare menite.

Stâlp de bază în consiliul parohial al bisericii ortodoxe române “Sf. Treime” din Youngstown, face parte din “Societatea de Ajutor” și din Societatea “Cultura și Unirea”. Activează neconținut pe tărâm național, devenind prin trecerea anilor un reprezentant marcant al comunității românești.

Familia Tecău (1925)

Pe rând, va fi ales Președinte general al "Ligii" în 1916, Președinte al organizației caritative “Frăția” în 1918 și va fi cooptat ca membru important în conducerea Societății “Unirea și Plugarul”. Nu vor lipsi în acest timp, odată cu declanșarea ostilităților din Primul Război Mondial, contribuțiile sale în folosul Crucii Roșii sau campaniile de susținere a celor 146 de voluntari români naturalizați, constituiți oficial într’o unitate militară intitulată “Legiunea Voluntarilor Români din Youngstown”, care astfel înțelegeau să răsplătească prin devotamentul lor și să servească în război țara care i-a adoptat. Ajunși pe front, mulți dintre acești voluntari se vor încununa cu lauri de vitejie, alții vor plăti cu eroismul și sângele lor în tranșeele de luptă din Franța.

Odată cu terminarea conflagrației, prin diverse activități întreprinse pe plan local sau având concursul altor comunități românești, Nicolae Tecău va ajuta cu generozitate în forme variate societățile de binefacere din Țară, trimițându-le nenumărate pachete cu haine, alimente, medicamente și bani, atât de necesare în condițiile grele de refacere de după război.

În afara acestor acțiuni benefice, pe tărâmul Americii N. Tecău va fi și un ferm promotor și susținător al naționalismului românesc, apelurile și acțiunile sale de sprijin găsind un larg ecou în rândul românilor de aici.

Pentru construcția Căminului Studenților Români Creștini de la Râpa Galbenă (Iași), făcut la inițiativa lui Corneliu Codreanu, N. Tecău a trimis în ajutor între anii 1925-1927, circa 100.000 de lei, colectați dela membrii comunității românești prin organizarea a diverse manifestări de folos în centrele românești de pe teritoriul Americii.

„Iată-l pe vrednicul Nicolae Tecău și soția sa – scria Pr. Ioan Moța –, ambii din Sebeșul săsesc, au dat 10.000 de lei Sălii, iar cu banii strânși de la o nuntă în orașul Hubbard, Ohio, au trimis 38.000 de lei în vara lui 1925. Apoi, au mai adunat 10.600 de lei cu „Colindul de Revelion din 1926”, iar din concertul unui american, Aibert Reador, 36.000. Au trimis 94.000 de lei la Sală, în total! Domnul Tecău este un mare

ABONAȚI ZIARE ȘI REVISTE

Scrise de Români cu suflet românesc, cum sunt de exemplu: "LIBERTATEA" din Orăștie, ziar scris de Păr. Ioan Moța.

"Înfrățirea Românească"

Revistă, apare sub îngrijirea d. I. C. Cătuneanu, prof. de Univ. și preș. L.A.N.C – Adresa: Strada Bob, No. 7, Cluj.

"Pământul Strămoșesc"

Revistă, apare în Iași, Căminul Cultural Creștin. Îngrijită de vrednicul Căpitan al Moldovei Corneliu Z. Codreanu.

Sprrijiniți pe acei care apără interesele fraților noștri și luptă ca să facă, ca România să fie a Românilor, nu numai din punct de vedere politic și militar, dar și pe terenul economic și financiar.

Abonați, cetiți și răspândiți publicațiile de mai sus, scrieți la NICOLAE TECĂU, Repr.

*35 Tenth St., Campbell, Ohio
U. S .A.*

Unul din numeroasele afișe semnate de N. Tecău în ajutorul naționaliștilor români, apărut în Calendarul ziarului "America", 1927.

dăruitor de lucruri bune și susținător al lucrărilor bune. Să fie pomenit cu mare laudă.”

Calendarul "Libertatea", Orăștie, editat de preotul I. Moța (1927, pg. 41).

La 10 Iulie 1932, ia inițiativa înființării “Convenției Sebeșnilor” pe care o va conduce peste ani, cu o secțiune auxiliară feminină paralelă condusă de soția sa, Ana Tecău, iar puțin mai târziu, în 1934, în grădina din curtea casei sale pune bazele “Clubului Democratic Românesc” ca Președinte al acestuia.

După ultimul război, când tăvălugul comunist se va rostogoli peste țară, acest vrednic român și-a continuat acțiunile de ajutorare a noilor refugiați și a sprijinit cu fermitate lupta anticomunistă. Din Tirol, Salzburg și Linz, Austria, în Buenos Aires (Argentina), Madrid (Spania), Venezuela, Brazilia, München (Germania), Roma (Italia), Paris (Franța) sau alte părți, refugiații români s’au bucurat de generozitatea lui Nicolae Tecău, neostenit în toate acțiunile sale de sprijin.

Împreună cu Vasile Basarabescu, Jimmy Crăciun și alții, N. Tecău a înființat și prezidat un fond caritabil pentru ajutorarea refugiaților bătrâni și bolnavi sau cu dizabilități înregistrat sub numele de *Comitetul Român – American pentru Orfani și Refugiați*.

Cazul lui Traian Trandafir din Kufstein, Austria, refugiat incapacitat, cu dizabilități, luat sub aripa sa ocrotitoare și susținut de Comitetul de Ajutor din 1959 până în 1968, este deosebit de elocvent în acest sens.

Tot el, în anul 1955, a inițiat un alt fond destinat vitejilor români de la Berna (Oliviu Beldeanu, Stan Codrescu, Dumitru Ochiu și Ioan Chirilă), care au atacat și ocupat cu mare curaj officina reperistă de

Ziarul **Libertatea**, Orăștie,
1937.

♦ *Primum din partea camarazilor din Cleveland Ohio – America: “Un grup de tineri universitari din acest oraș exprimăm adâncă durere ce a lovit scumpa noastră Legiune prin moartea marelui viteaz, **Gen. Cantacuzino Grănicerul**, care a înmulțit rândurile arhanghelilor din cer, și care va veghea alături de martirii Moța și Marin asupra noastră. *Trăiască Legiunea și Căpitanul.**

John I. Sibișan

stud. ing.

1344 W 58 St., Cleveland,
Ohio”

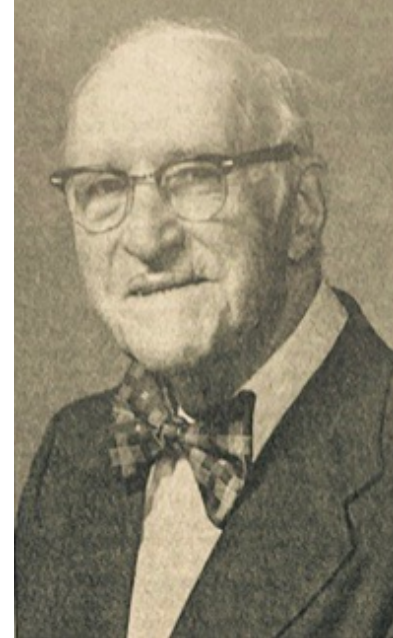
Youngstown și Cleveland au fost două fiefuri importante ale Mișcării Legionare în perioada interbelică...

spionaj, legația comunistă, atrăgând atenția occidentalilor asupra abuzurilor criminale din România și dezvăluind acțiunile de spionaj ale “centralei” din Berna îndreptate atât împotriva țărilor libere din vest, cât și împotriva centrelor de refugiați anticomuniști din exil.

Va participa la fondul de construcție al Căminului Moța-Marin de la Aravaca și cel destinat Monumentului Moța-Marin de la Majadahonda, Spania.

La 24 Iunie 1979 va fi omagiat cu Medalia de Aur de către Congresul Național Româno-American (R.A.N.C. – Romanian-American National Congress), recunoștință a meritelor sale permanente în sprijinul cauzei românești.

Nicolae Tecău, “tatăl refugiaților” – cum îl numea Vasile Posteuca – “*veteran al marilor bătălii românești din America*”, “*ctitor credincios și sprijinitor al Episcopiei Ortodoxe din Statele Unite și Canada*”, “*pilon*” al Uniunii și Ligii Societăților Românești,⁵⁾ a trecut în rândul celor dreپți în ziua de Sâmbătă 8 Septembrie 1984, la vârsta de 97 de ani. A fost înmormântat Marți 11 Septembrie și a fost petrecut pe ultimul drum de un număr

Nick Tecău la împlinirea a 90 de ani...

---

⁵⁾ - În anul 1906 are loc actul de constituire al Uniunii Societăților Benefice și Culturale Române, încercare de a grupa societățile românești existente și izolate într'un singur corp puternic și reprezentativ. Deși, exponențial, numărul societăților care se vor alătura Uniunii va înregistra creșteri din an în an (de la 26 în 1908 la 44 în 1911, ca exemplu), multe alte societăți rămase independente se vor asocia și ele în paralel, după modelul Uniunii, federându-se într'un nou organism cu numele de Liga Societăților Românești. Iau astfel naștere două corpuri concurente de reprezentare, deși ideea fuziunii celor două organisme într'unul singur va fi discutată în parcurs, dar fără nici un fel de rezultate pozitive. Abia în anul 1923 când are loc reorganizarea Uniunii, între cele două corpuri apar iarăși șansele de a relua discuțiile pe seama contopirii lor într'un bloc omogen. Dezbaterile și tratativele vor continua până în anul 1928 când se ajunge la înțelegerea dintre cele două părți, iar la 10 Martie 1928 are loc fuziunea lor fiind încorporate în orașul Columbus, Ohio, sub numele de “Uniunea și Liga Societăților Românești din America, Inc.”

impresionant de compatrioți care, îndurerați, au ținut să-și ia adio de la el, aducându-i un ultim prinos de recunoștință celui care prin întreaga sa activitate exemplară românească, a reprezentat un punct de rezam tuturor celor din exil.

Un adevărat protector, plin de dragoste și mărinimie...

A fost unul dintre cei mai devotați fii ai Neamului Românesc, care, deși departe de Țară, a luptat necontenit în favoarea ei și s'a sacrificat permanent pentru ea, convins că ziua eliberării nu mai este departe.

Un *“stegar al ideii românești în lume”* – cum remarca și Ion Halmaghi⁶⁾ – care *“pe unde a trecut în lungul vieții sale, a lăsat amprente... durabile și vizibile, în forma cea mai clară și simplă, ca un cioplitor în piatră”*.

Un exemplu rar de dârzenie, de temeritate, de virtute, generozitate și sacrificiu total în folosul cauzei românești, iată doar câteva din atributele lui Nick Tecău al cărui nume va rămâne prețuit și respectat, venerat pentru totdeauna, înscris cu litere de aur în istoria zbuciumată a exilului românesc.

“Dar cine nu-l recunoaște pe Nick Tecău ca prieten și bun-făcător?... Spre deosebire de cei care nici n’au voit să-i vadă pe refugiați, Tecău i-a primit cu mâini iubitoare de tată...” (Vasile Posteucă).

Nicolae NIȚĂ

---

⁶⁾ – Vezi postfața lucrării *“Moș Tecău spre centenar”*, I.D.-Verlag, München, 1984.

Casa lui Nick Tecău din Youngstown, așa cum arată astăzi.

DIN ALBUMUL FAMILIEI TECĂU

*Părinții lui Nicolae Tecău:
Ion Tecău (1853-1924) și Ana Tecău (1856-1928)*

*Stânga: Anuța și Nick Tecău în fața primului magazin pe care l-au deschis în
Youngstown (1921). Dreapta: Anuța și Nicolae Tecău în 1930.*

În centru, Nicolae Tecău și Ancuța Tecău, în mijlocul familiei: 5 copii, 11 nepoți (1960).

Stânga: la împlinirea a 75 de ani. În dreapta, la 85 de ani...

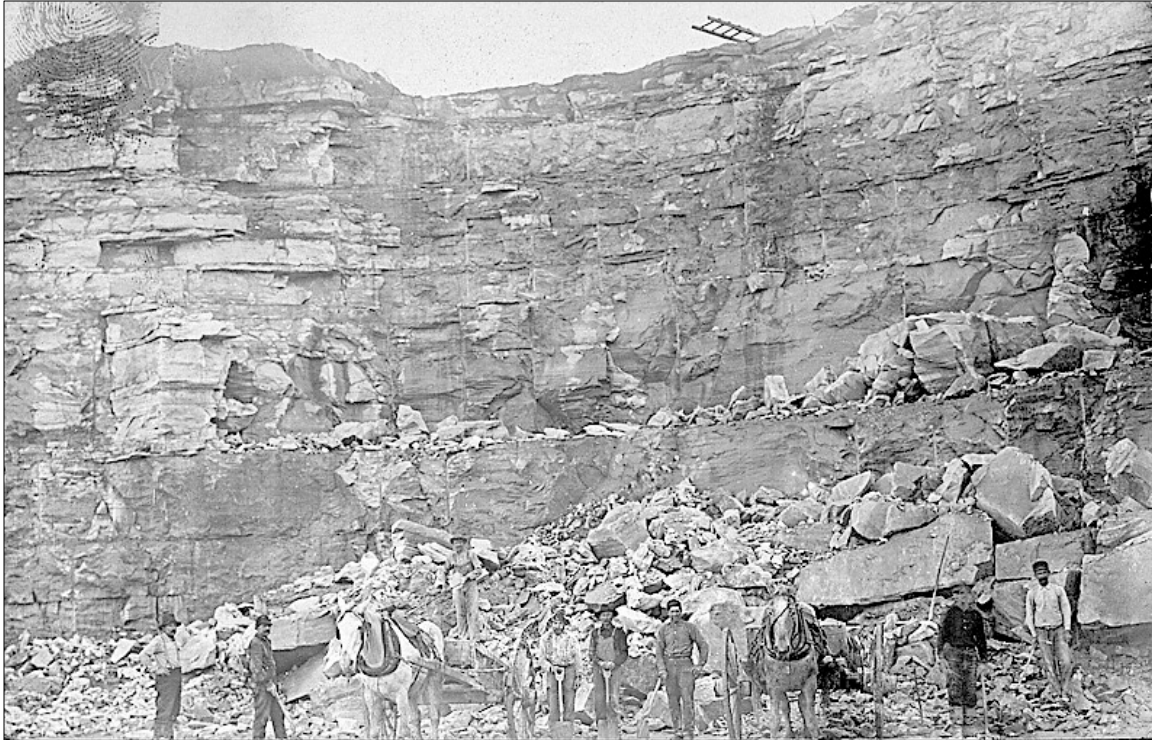
ASPECTE ALE MUNCII ÎN CARIERĂ - ILASCO

Arhiva companiei Atlas Portland

Hannibal Free Public Library (Hannibal, Mo.)

Atelaje la încărcatul pietrei. Foto: arhiva Atlas Portland Cement Co.

Sus: încărcatul pietrei în atelaje. Jos: rampa pentru descărcare. Foto: arhiva Atlas Portland Cement Co.

